

napadi Francozov zlomili. — Obojestransko Noyona ostala je sovražna infanterija po težkem, izgubonosnem boju od 31. avgusta včeraj nedelavna. Delni napadi sovražnika severno Soissons so bili zavrnjeni.

Prvi generalkvartirmojster  
Ludendorff.

#### Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 3. septembra. Uradno se danes razglša:

Nikjer večji bojovni dogodki.

Šef generalštaba.

#### Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 3. septembra (W.-B.). Iz velikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta in generalobersta v Boehn. Med Yperin in La Bassée uspešni infanterijski boji.

V prednjem polju naših novih pozicij nadaljeval je sovražnik med Scarpo in Sommo svoje napade. — Južno-vzhodno Arrasa se mu je posrečilo naše infanterijske črte ob obojestransko Arrasa-Cambrai vtisniti. V črti Etaing severno Cagnicourta, severno-zapadno Quesanta smo sunek sovražnika vstavili. Večkratni poskusi sovražnika prodirati čez višine Dury in vzhodno Cagnicourta izjalovili so se ob naši pripravljene rezervi. — Obojestransko Bapaume je bil napad sovražnika, peljan po močni artiljerijski pripravi s tanki, zavrnjen. — Severno Somme smo po ljutih bojih višine vzhodno od Sailly-Moslains-Aizecourt-L'Haut držali. — Obojestransko železnice Nesle-Ham odbil je infanterijski regiment št. 271 tudi včeraj zopet več napadov Francozov. — Drugače med Sommo in Oiso le artiljerijska delavnost. — Po večurni najmočnejši artiljerijski pripravi napadli so Francozi ojačeni z marokanskimi in ameriškimi divizijami popoldan med Oiso in Aisno. Iz Aillette-nizine proti Pierrecourtu in Follembrey-u peljani napadi izjalovili so se v našem ognju. Na pojedinih mestih je vrgel naš protisunek nasprotnika nazaj. V gozdovju zapadno in južno Concy le Château porinil je sovražnik naše črte nekaj od Aillette. Med Ailletto in Aisno so se večkrat ponovljeni zelo močni napadi sovražnika izjalovili. Kūrasirji in dragonci 8. regimenta pod poveljstvom oberstlajntanta grofa Magnis so s včerajšnjim dnevom 16 težkih sovražnih napadov zavrnili in njim poverjene pozicije vedno brez ostanka obdržali.

Včeraj smo sestrelili 13 sovražnih balonov in 55 letal, od teh 36 nad bojiščem Arrasa. Lovsko letalno brodogve štev. 3 pod vodstvom oberlajntanta Loerzer dovedlo je 26 letal k padcu. Oberlajntant Loerzer izvojeval je pri tem svojo 35 zračno zmago.

Prvi generalkvartirmojster  
Ludendorff.

## Vojna na morju.

#### 17.000 brutto-register-ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 29. avgusta. (Uradno). Na parniških potih med Port Saidom in zapadnem Srednjem morju potopili so naši podmorski čolni vnovič 17.000 brutto-register-ton ladjinega prostora med temi en novi angleški parnik čez 8000 brutto-register-ton, ki je bil obložen z rižem in drugimi deželnimi produkti in plul iz Indije proti Angleški.

Šef admiralnega štaba mornarice.

#### 16.500 brutto-register-ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 30. avgusta. (Uradno). Na severnem pomorskem bojišču je bilo skozi naše podmorske čolne 16.500 brutto-register-ton potopljenih, med temi v artiljerijskem boju ena past za podmorske čolne v obliki jadernice.

Šef admiralnega štaba mornarice.

#### Nadaljni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 31. avgusta. W.-B. V zatvornem okolišu okrog Anglije je bilo od naših podmorskih čolnov 19.000 brutto-register-ton potopljenih.

Šef admiralnega štaba mornarice.

## Politični utrinki.

Vsi škofje razen ljubljanskega škofa dr. Jegliča za pastirski list.

Avstrijski nadškofje in škofje izdali so pastirski list, v katerem strogo obsojajo vso jugoslovansko stremeljenje kot državi in cesarju nevarno, ker se s tem v zvezi z našimi sovražniki igra nevarna igra za razkosanje Avstrije in se tako podaljšuje vojna in kopičijo vedno nove žrtve. In kdo ima te žrtve na vesti. Na vesti jih ima ljubljanski škof dr. Jeglič, ki je poklican pridigovati le o miru in ljubezni do bližnjega, kar mu je sicer deveta briga. Vzgal je raje bakljo sovraštva med avstrijskimi ljudstvi in narodi, medtem ko je izdal proti temu pastirskemu listu pismo, v katerem hujska narod proti narodu na kvar in škodo države in v prid našim sovražnikom. Ali doleteti ga mora božja in pravična kazen!

Slovensko časopisje in pastirski list avstrijskih nadškofov.

Zakaj neki molčijo vsi slovenski časopisi o tem pred kratkim izdanem pastirskem listu visokega pomena in svetih resnic? Zato, ker ga ne morejo prebaviti, ker jim je povedal, kar jim gre. Povedal je namreč veleizdajalskim Jugoslovonom, da je njih gonja zločinska in podla in da ž njo gonijo vodo na mlin naših sovražnikov, ali z drugimi besedami, da so krivi sedanjih vojnih žrtev in da s tem le škodujejo Avstriji in podaljšujejo na ta način vojno v prid našim sovražnikom. Edin „Slovenec“, glasilo jugoslovanskega škofa dr. Jegliča piše o tem listu majhno notico, s katero se sam tolaži in ki v nadaljevanju pravi, da so naši sovražniki posegli po sramotnem sredstvu, da zapeljujejo naše narode na odpad od cesarja in države. O, vi podli hinavci! Kdo pa stoji za našimi sovražniki? Ali niste vi z vašim škofom dr. Jegličem in drugimi, ki delujete neumorno nato, da se zavlačuje vojna, da bi si potem na kadečih se razvalinah Avstrije ustanovili svojo jugoslovansko državo, zvezani z zločinskimi Srbi? Umevno je, da Vam ta pošten pastirski list ne ugaja iz zgolj vzroka, ker vas je razkrinkal in vam resnico povedal, katere se vi veleizdajalski zločinci izogibljete, kakor hudič križa. Ugajal bi vam bolje list škofa Jegliča, v katerem se vaši zločini proti domovini hvalisajo. Stari pregovor pravi: božji mlini meljejo počasi, a sigurno.

Tudi tržaški škof Mahnič vtika svoj nos tja, kjer ga najmanje srbi.

Tržaški škof Mahnič, enakovredni tovariš ljubljanskega škofa dr. Jegliča se je začel tudi za Jugoslavijo ogrevati. Vtikati je namreč začel tudi on svoj nos v gorečo veleizdajalsko žrelo. Samo pazi naj pri tem, da si ga preveč ne osmоди, kajti tržaški Italijani se bodo tudi tega možicelja kmalu naveličali, kakor so se naveličali cesarju in domovini zvesti Kranjci svojega rogatega pastirja dr. Jegliča, ker so uvideli, da se s tako politiko le zavlačuje in podaljšuje vojna ter krši cerkvene in državne oblasti.

#### Italijani in jugoslovansko stremeljenje.

Kakor znano, razvija avstrijski veleizdajalec Trumbič v Italiji v zvezi z našimi notranjimi pošteniaki prav živo propagando za jugoslovansko deklaracijsko politiko, to je za politiko razrušenja avstrijskih temeljev in razkosanja starozgodovinskih kronovin. Simpatizira in odobruje njegove čine tudi znani vseslovanski škof in primas Jugoslavije dr.

Jeglič v Ljubljani. Kar pa v obče ne prese neti, so vsi veleizdajalski listi kakor „Slovenec“ in drugi seveda v njegovi službi. Istim se pridružujeta dostojanski tudi znani umazani mariborski glasili „Slovenski gospodar“ in „Straža.“ Kakor iz tega sledi, je pač vse v tesni zvezi. Deluje se složno in z vsemi sredstvi znotraj in zunaj in vse se vrti okoli enega cilja, cilja ustanovitve Jugoslavije in razkosanja slavne Avstrije. Ali glej, vse stremeljenje in vsa gonja iztekla se je v Italiji prav žalostno. Italijani so dali Jugoslovonom že zaslužen brc, ker se ne strinja jo z ideali in zahtevami prihodnosti. Obadva bi rada Avstrijo razdrobila in obadva eden in isti plen za sebe obdržala. In zaradi tega se bijejo in koljejo v Italiji radi Jugoslovonom. Italijanski minister zunanjih zadev Sonnini razdrobil bi rad Avstrijo in zjedinit velik del, ki je naseljen od Jugoslovonom, z Italijo. On je torej nasprotnik samoodločbe narodov in Velike Srbije. Za nas bi bila sicer oboja politika pogubna, ker se nas hoče deliti in razkosati, ker delitev je pač delitev. Trdno smo pa prepričani, da do delitve nikdar ne bode prišlo, ker Avstrija še vedno stoji in bode v bodoče tudi stala, naj jo delijo v svojih bučah kakorkoli hočejo.

Grof Štefan Tisza proti notranjim sovražnikom monarhije.

Grof Štefan Tisza piše v listu „Igazmond“ pod vzglavjem „Kaj je storiti“ proti defitistom in še posebno proti notranjim sovražnikom monarhije: Prestniti moramo vse strahote bitk tega strašnega boja do končne zmage in prestatiti tudi gospodarske preskušnje te vojne. Res, pravim, bi bili že na pragu miru, bi bili morda že vojno končali, če ne bi bilo posebno v Avstriji in žal tudi pri nas brezvestnih ljudi, ki iz narodove bolesti kujejo kapital za svoje malopridne namene in se ne sramujejo, povdarjati svoje zahteve po miru in paktiranju na način, po katerem izpodjedajo kakor črv drevo, moralno silo našega naroda in vzbujajo pri naših sovražnikih upanje, da bomo kmalu obupali in se zgrudili, in jih vspodbujajo k nadaljnjemu žilavemu boju. Z vsako besedo, z vsakim činom ti ničvredneži vedoma lažejo in goljufajo. Vedo, da lažejo, ko trdijo, da je naša želja po boju povzročila to strašno vojno. Pomagajo onim inozemskim hujskačem, ki delajo na to, da s takim obrekovanjem nahujskajo javno mnenje celega sveta proti nam. Vedo tudi, da trde neresnico, ko oznanjujejo, da bi mi mogli v sedanjem trenutku z našimi sovražniki skleniti dostojen mir. Vedo, da so pri nas za to vsi pripravljene in da so vsako našo mirovno ponudbo sovražniki porogljivo odbili, in končno tudi vedo, da ravno njihovo vpitje ogroža mir. Z vsako svojo besedo vedoma lažejo in goljufajo, vedoma otežujejo položaj države, kar mora povečati naše denarne in krvave žrtve, našo bolest in napor.

#### Poraz Čeho-slovakov.

Genf, 31. avgusta. Ententi prijazni „Journal de Geneve“ ugotavlja, da je postal položaj Čehoslovakov nad vse resen, ker se je ententina pomoč zakasnila in so japonske pomožne čete nezadostne. Upajo, da bo položaj rešil prihod amerikanskega generala, ki je določen za vrhovnega poveljnika in bo podjetje organiziral. Irkutsk bo po vojnem načrtu središče vojne v Sibiriji in sploh v vzhodni Rusiji. V Arhangelsku bo imel svoj sedež diplomatski svet alirancev, v Vladivostoku pa bodo visoki komisarji. Koncentracija čehoslovaških čet se skoraj ne more izvršiti vsled popolnoma nerabnih železniških prog.

Stockholm, 31. avgusta. Sovjetske čete so, kakor poroča „Novaja Petrogradskaja Gazeta“, zopet izvojevale pomembno zmago nad Čehoslovaki. Na tisoče Čehoslovakov je vjela rdeča garda. Večji del Čehoslovakov v Sibiriji je že skoraj uničen. Ostanek se skuša vzdržati na svojih postojankah.

#### Atentati na sovjetsko vladu.

K.-B. Berlin, 31. avgusta. Glasom sem došlih poročil iz Petersburga je bilo včeraj

oddanih na Lenina več strelav, ki so ga lahko ranili. Ljudski komisar za notranje zadeve Urickij je bil umorjen. Atentatorji so bili aretirani.

K.B. Moskva, 30. avgusta. Dve dami, pripadnici socijalno-revolucionarne stranke, sta trikrat ustrelili na Lenina. Dva strela sta ga zadela v prsi in pljuča. Leninovo stanje je resno, ker se je kri vhlja v bronhije. V Kremel so bili poklicani prvi specialisti. Lenin je živel atentata.

## Tedenski pregled.

### Štajerske vesti.

Iz Slovenske Bistrice se nam poroča: Ker se bojijo, da bi jim oblastva prepovedala javne politične shode, jih prireajo jugoslovanski hujskači sedaj pod zaščito „slovenskih koncertov“, ki-izvenjenj vsikdar v protiaustrijske, nemškosovražne manifestacije. Z vso vsem vrgli so se iz tega nagiba na Slovensko Bistrico, in prireajo tamkaj svoje „koncerte“, pri katerih sodelujejo vedno nove politične moči in vsodbujajo tamošnje prebivalstvo do političnih izgrediv. Mi bi ne bili nasprotni, če bi se ti ljudje hoteli le zabavati, ker mi to tudi radi storimo, da si duh otožnosti tega težkega časa malo razvedrmo in olajšamo. Toda, kar se tiče nacijsonalnih izzivajočih zastav, že vemo, kam iste stremijo. Pri zadnjem juljskem „koncertu“, o katerem smo itak poročali, je tudi kar mrgolelo teh izzivajočih trobojnic. Ker Bistričani to tako hladnokrvno dopuščajo, ni se torej čuditi, če pridrvi ena takšna hujskajoča druhal sedaj vsak mesec v naše mesto. Pozdravni nagovor na vsilneže govoril je znan dr. Reissmann, pri katerem ni manjkalo tudi napadov na vse, kar je nemškega. Pesmi, kiso jih prepevali, zvenele so vse v jugoslovanskem, torej protiaustrijskem tonu. Ko so zvečer vzeli celjski perci slovo, zadonela je vpiro policije znana hujskajoča pesem „Hej Slovani!“ Potem se je prepevalo in tulilo po ulicah, da je kar odmevalo. Na kolodvoru pa hujskajoči pozdravi niso imeli ne konca ne kraja. Tukaj se je zrcalila zopet jugoslovanska omika. In to se dogaja vse pod nadzorstvom bistriškega občinskega zastopa. Dolžnost župana bi pa bila, da bi bil prepovedal nele samo demonstracijski pohod, marveč tudi nacijsonalno razstavo trobojnic in hujskajočo petje. Če nam ne pomagajo proti temu javna, v to poklicano oblastva, se bomo končno morali proti temu na ta način sami braniti, kajti naveličali smo se že tega brezkončnega nacijsonalnega izzivanja in žaljenja mirnih meščanov druge narodnosti. Ali je že kdo kedaj videl pri naših zabavnih prireditvah slična razgrajanja, ki spadajo v deželo divjakov? Nikdar ne! Če smo se hoteli zabavati, zabavali smo se mirno, brez da bi razgrajali ali kalili mir našim sosedom in delali javne skandale. Skrajni čas bi bil, da bi se v tem oziru tudi okrajni glavar malo vzdramil in razsodil, kdo ima prav ter v bodoče take protiaustrijske „veselice“ razvpitih Jugoslovancov prepovedal, kakor ni dovolil tudi nam držati zborovanja, v katerem bi se šlo le za zgolj avstrijsko pravo in misel. Taka je torej zahvala za doprinese žrtve na oltarju domovine! Imamo še hvala Bogu toliko moči, da si bomo znali našo pravico in vpliv uveljaviti. Meščani Slovenske Bistrice! Združimo se torej in nastopajmo v bodočnosti složno v boju protijugoslovanskim, državo razjedajočim elementom in podaljševalcem vojnega gorja.

**Začetek šole in njeni dobri cilji.** Ker se kmalu zopet prične čas šolskega leta, pošljite vaše otroke v mesta v nemške šole in izobrazite jih tudi v nemškem jeziku, da bodo imeli enkrat boljše bodočnost. Ne verujte v tem oziru jezuitovskim jugoslovanskim farizejem, ki vas od tega odsvetujejo in vam celo žugajo ter vas hočejo

odtujiti od vsega, kar je nemškega. Ti hinavci bi radi bili, da bi ostala vaša deca nevedna, da bi se ne izobrazila v tem in onem, da bi potem, ko v svoji nevednosti in neizobraženosti enkrat doraste, lahko z njo ravnali, kakor bi hoteli. To se pa ne sme več zgoditi. Zakaj so se pa učili nemščino oni, ki vas zapeljujejo? Zakaj govorijo nemški hujskajoči duhovnik, advokat in učitelj, kadar te, dragi kmet, hoče slepiti? Zakaj ne privošči tudi tebi tega uka? Zato, ker hoče ostati na krmilu, ker hoče s teboj ravnati, kakor ravnajo njemu ugodno. Pokažite jim torej, da se jim ne vdete več, da ne potrebujete zapeljivcev in hinavcev, ki vas vodijo po krivih potih. Pokažite jim, da hočete postati samostojni ne samo v mislih, ampak tudi v dejanju. Da pa do tega pridete pošljite vaše otroke v mesta v nemške šole, izobrazite jih v vsem potrebnem in oni vam bodo za to hvaležni. Dandanes ne živimo več v starih dobrih časih in mnogo je potrebno, da se dovede vsakega posameznika do gospodarskega blaga. Da se pa to doseže, je neobhodno potrebno, da znajo vaši otroci tudi nemški. Vaši voditelji vedno javkajo, da jim vlada ne da dovolj šol. Za božjo voljo, kaj pa jim pomagajo velike palače, če se v njih nič ne naučijo. Saj jih imajo dovolj povsod. Kako prednost uživa danes tisti, ki zna nemški, to nam jasno dokazuje ta vojna. S kako radostjo in hvaležnostjo pravijo vsi, ja, da bi jaz nemški ne znal, potem bi meni prav slaba predla. In tako se ni samo eden izustil, to priznanje je obče. Zato pa se ne ozirajte na desno in levo, ampak korakajte po ravni poti do vašega blagostanja, ki ga najdete v izobrazbi nemškega jezika vaših otrok. Ne zamudite torej trenutka, izobrazite vaše otroke v nemščini in pošljite jih v nemške šole!

**Zgradba sirotišnice in vzgojevališča v Ptuj.** Kakor smo pred tedni že poročali, zgradi se v Ptuj sirotišnica in vzgojevališče za 500 otrok padlih vojni vjetnikov iz političnega okraja in mesta Ptuj. Da se pa pospeši ta blagodejen projekt, je naša sveta dolžnost, prispevati po naših močeh, da se temu nad vse človekoljubnemu in patriotičnemu namenu dostojanski ustreže, ker otroci za našo domovino padlih vojni so naši otroci. Več iz oglasa v našem listu.

**Vrnitev ruskih vjetnikov.** Samoobsebi je umevno, da se morajo naši domačini enkrat v polnem številu iz vjetništva vrniti. Tega ne zanikamo. Ampak, da se nam sedaj kar hipoma vse Ruse pobere, brez da bi se mislilo za nadomestitev, to nam pa ne ugaja. Pobrali so nam domačine, sedaj nam pa se vzamejo te in mi se vprašamo, kdo nam pa bode delal? Naj nam jih vendar nadomestijo z Italijani. V katerem evangeliju pa je neki zapisano, da naj Italijani po taborih brez dela lenuhajo, medtem ko stoji naša polja zapuščena in delavnice prazne in brez delavcev? Kako bomo vladnim zahtevam ustregli, če nimamo delavskih moči? Na takšen način bode vzdržanje težko. Merodajne vojaške oblasti pa prosimo, naj naše stališče vendar enkrat v poštev vzamejo in poskrbijo, da dobimo od ene ali druge strani kakor najhitreje nadomestek za odvzete nam Ruse, da gospodarski popolnoma ne propademo.

**Vojna razstava ces. in kr. 87. infanterijskega regimenta.** Vojni album našega domačega infanterijskega regimenta bo v začetku jeseni razstavil vojne spominke vsake vrste. Za kolikor mogoče bogato in dostojno prireditve prosi uredništvo vojnega albuma tem potom, da mu slavno občinstvo posodi razne, v zasebni lasti nahajajoče se predmete kakor orožje, slike, fotografije, dopise, posebnost pisma vredne vsebine, kratko vse spominke, ki so kakorkoli v zvezi z regimento usodo v tej svetovni vojni. Predmeti, ki bi jih slavno občinstvo prepustilo na razstavo, naj se izročijo „Uredništvu vojnega albuma“, Celje, Burggasse, soba št. 44, kjer se po koncani razstavi vrnejo. Ker je čisti dobiček namenjen vdovam in sirotam regimenta, nadeja se uredništvo, da bo občinstvo mesta, okolice in vsega dopolnilnega okraja kolikor mogoče prispevalo in sodelovalo.

**Svinjski sejmi** vršijo se od zdaj naprej redno vsako sredo. Zadnji sejem je bil prav dobro obiskan. Vdeležilo se ga je mnogo prodajalcev in kupcev.

### Koroške vesti.

Iz Koroškega se nam poroča: Kakor štajerski Slovenci, tako uvidimo tudi mi cesarju in domovini zvesti koroški Slovenci v perfidni gonji Korošca državi in cesarju nevarno stremljenje in se zjedimo v vsem, kar so štajerski Slovenci napram temu v zadnji številki izražali. Tudi mi delavni in zvesti Korošci hočemo živeti z našim nemškim sosedom v miru in slogi in pošiljati našo deca v nemške šole, da ji zasigurno blagostan bodočnosti. Kaj je sicer dapes taisti, ki ne zna niti zlogice nemškega? Nikamor se ne more podati. To uvidimo tudi mi slovenski Korošci in zato se ne moramo zvezati in pajdajati s Hrvti in kraljemorskimi Srbi. V zanjke propada bi nas radi spravili ti brezvestni hudodelci in jugoslovanski veleizdajalci. Ne vdamo se jim in glasno kličemo, da bode odmevalo daleč po zvesto-avstrijskih koroških gorah: živeti hočemo v nerazdeljivi Koroški, neovirani od vsake strupene gonje in tesno zvezani z našim zgodovinskim sosedom se hočemo posvetiti delu blagostanja za domovino in cesarja. Vse drugo pa zavračamo z resno odločnostjo, Korošec in Jeglič pa naj se podata, kamor že dolgo spadata, v brezdnjo izkažene Srbije. — Živili torej nerazdeljiva Koroška in Štajerska, živela slavna Avstrija!

### Razno.

## Oklic glede oddaje živil.

Žetev je spravljena, mlačva se je začela. Po tednih pomanjkanja bi zopet mogli vsi Avstriji dobiti toliko kruha in moke, kolikor pripade po pravici iz donosa zemlje na posameznika. Toda sebičnost in brezobzirna lakomnost začenjajo pridelke raznašati in ogrožajo s tem zasigurno razdelitev vojne racije (obroka). Ljudje, ki hočejo doseči odesni dobiček ali zasledujejo sebične interese, hodijo pri kmetih, oškodujejo na neodgovoren način polja in nadlegujejo kmetovalce, da bi poljske sadove dobili v neopravičeno posest. Kar le morejo dobiti, se porabi neprimerno in potratno. Malo število jih porjize, kar gre drugim po pravici. Kdor pa v resnici pomanjkanje trpi in more počlo shajati z malo denarja, kdor služi svoje ure pri pridnem dnevnem delu, kdor ne hlepi po tem, da bi se obogatel, ta je v nevarnosti, da mu sebičnost in oderuštvo vzameta njegovo pravico do kruha.

Vzajemno preponjanje se je začelo, da bi se vsi pošteni kmetovalci odvrnili od izpolnjevanja dolžnosti. Mnogi so padli skušnjavi čez mernega dobička in mestno prebivalstvo gleda z ogorčenjem, da si pohlepnost marsikateriga poljedelca ne upa zahtevati samo predmetov vsakdanje potrebe, ampak vse, celo igrače in razkošje in celo zlato zakonskega prstana, da izrablja silo in stisko.

To nezagovorno početje se maščuje na kmečkem kakor tudi na mestnem prebivalstvu. Večina meščanov je zaradi koristi nekaterih brezobzirnežev izpostavljena najhujšemu pomanjkanju, kmečkemu stanu pa preti morda tudi v največjo škodo onih, ki svoje oddajne dolžnosti ne izpolnijo pošteno, ako ne oddajo predpisanih množin, sovražna nadloga revizicij.

Raznašanje pridelkov se bo državna oblast z vso močjo ustavljala. Lakomnost in krivica se mora zatirati pri kupcih kakor pri prodajalcih. Zakonu se mora pridobiti spoštovanje in veljava. Poljedelcu se mora zagotoviti mir pri njegovem dragocenem delu, on se naj ne izpostavlja vsled ponudb vsiljivih tihotapskih kupčevalcev najtršim kaznim, meščanu pa naj bo brez zapravljanja njegovih moči in njegovega delavnega časa dobiti po pravičnih cenah najzdravnejša živila.

Vlada je trdno sklenila brezpogojno ponovitev težav, pod katerimi je trpela preskrba